

اثر سولفات روی و تنش کلرید سدیم بر دو پایه قزوینی و بادامی زرنده پسته در شرایط گلخانه‌ای^۱

Effect of Zinc Sulfate and Sodium Chloride Stress on Two Rootstock of Qazvini Pistachio and Badami Zarand in Greenhouse Conditions

حسین شریف زادگان*، منصور غلامی و محمد رضا نائینی^۲

چکیده

به منظور بررسی ویژگی‌های دو پایه‌ی پسته بادامی زرنده و قزوینی تحت تیمار سولفات روی و تنش کلرید سدیم آزمایشی به صورت فاکتوریل و در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار در گلخانه‌ی شهرداری قم در سال‌های ۱۳۹۶-۹۷ انجام شد. تعداد ۱۵۱۲ عدد بذر دو پایه از پژوهشکده پسته کشور تهیه شد. سیستم ریشه‌ی دانه‌الها با محلول نیم‌غلظت هوگنند تغذیه شدند، دانه‌الها در معرض چهار سطح شوری کلرید سدیم صفر (شاهد)، پنج، ۵ و ۱۵ دسی زیمنس بر متر و سه سطح روی از منبع سولفات روی آبدار ($ZnSO_4 \cdot 7H_2O$) شامل صفر (شاهد)، یک و پنج میکرومولار قرار گرفتند. نتایج نشان داد تیمار شوری ۱۵ دسی زیمنس بر متر سبب کاهش ارتفاع دانه‌ال، وزن تر برگ، کسر مولی کلسیم و گروه‌های سولفوهیدریل ریشه گردید. با افزایش سطح تنش کلرید سدیم، نسبت پتابسیم به سدیم کاهش، ولی نشت یونی روی و فعالیت کاتالاز و آسکوربات پراکسیداز افزایش یافت. تیمار ۵ میکرومولار روی سبب افزایش وزن تر برگ، ارتفاع دانه‌ال، کسر مولی کلسیم در برگ، غلظت گروه‌های سولفوهیدریل در ریشه و کاهش نشت یونی روی گردید. نتایج نشان داد ریشه پایه‌ی قزوینی در مقایسه با بادامی زرنده گروه‌های سولفوهیدریل و نسبت پتابسیم به سدیم بیشتر و نشت یونی روی کمتری دارد، بنابراین پایه‌ی قزوینی در مقایسه با پایه‌ی بادامی زرنده در برابر تنش کلرید سدیم متحمل‌تر است.

واژه‌های کلیدی: دانه‌ال، نشت یونی، گروه‌های سولفوهیدریل.

مقدمه

پسته (*Pistacia vera L.*) از عمده‌ترین محصولات صادرات غیرنفتی ایران می‌باشد که به دلیل ویژگی‌های بالقوه‌ای که از نظر سازگاری با شرایط نامساعد محیطی از جمله شوری آب و خاک و مقاومت نسبی به خشکی، به عنوان یک محصول مناسب جهت مناطق کویری و خشک ایران توصیه می‌شود. سطح زیر کشت پسته‌ی کشور در سال ۱۳۹۶ بالغ بر ۴۷۹ هزار هکتار با عملکرد ۸۴۳ کیلوگرم پسته خشک در هکتار می‌باشد (۱۸).

از مهمترین پایه‌های معمول پسته در کشور، پایه‌های بادامی زرنده و قزوینی است که هر کدام دارای ویژگی‌های منحصر به فرد خود می‌باشد. نتایج مطالعات مرکز ملی تحقیقات شوری یزد در خصوص تنش شوری کلرید سدیم بر ۵ رقم پسته (ارقام محلی غالب استان یزد شامل حاج عبدالله‌ی، آق‌اعلی، جلیل آقایی، پرندی و لرگی) نشان داد رقم پرندی به علت تولید وزن تر و خشک بالاتر نسبت به سایر ارقام و همچنین به لحاظ دارا بودن نسبت پتابسیم به سدیم بالا و حفظ این نسبت در سطوح

۱- تاریخ دریافت: ۹۷/۶/۱۹ تاریخ پذیرش: ۹۹/۶/۳۰

۲- به ترتیب دانشجوی پیشین دکتری، استاد، گروه علوم باگبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان و استادیار، عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی قم، قم، ایران.

*نویسنده مسئول، پست الکترونیک (sharifzadegan82@gmail.com).

مختلف شوري آب به شرایط تنش شوري متحمل تر است (۴). در پژوهشي دیگر تاثير شوري و سطوح مختلف منگنز بر رشد و ترکيب شيميايی دانهال هاي پسته، رقم قرويني در گلخانه انجام شد و نتایج نشان داد تنش شوري رشد رويشی را کاهش داده و از آنجا که منگنز تاثير مثبتی بر برحی ویژگی هاي رشد دارد، منگنز تحمل پسته به محبيتهاي با تنش شوري ناشي از کلريدي سديم را افزایش می دهد (۳). همچنان در بررسی اثر تغذие ريشه با روی بر ویژگی هاي رشدی، بيوشيميايی و فيزيولوژيکي دو رقم زيتون در تنش شوري، مشخص شده است که روی نقش مهمی در کاهش اثرات تنش شوري در درختان زيتون دارد (۱۵). با توجه به ارزش حفظ سطوح پسته کاري کشور، هدف اصلی مطالعه حاضر بررسی اثر تغذие ريشه با سولفات روی بر برحی ویژگی هاي مورفولوژيکي، فيزيولوژيکي و بيوشيميايی دو پايه هاي قرويني و بادامي زرند تحت تنش شوري ناشي از کلريدي سديم و با هدف کاهش اثرات زيان بار فزوئي نمک در خاک بوده و طی اين بررسی مقاومت دو پايه هاي پسته مذكور نسبت به تنش کلريدي سديم و همچنان واکنش به عنصر روی نيز سنجиде و مقايسه شده و در نهايیت پايه هاي متحمل تر به اين تنش به عنوان پايه برتر معرفی می گردد.

مواد و روش ها

به منظور بررسی اثر روی بر ویژگی هاي مورفولوژيکي، فيزيولوژيکي و بيوشيميايی پايه هاي پسته در شرایط تنش کلريدي سديم، در طی سال هاي ۹۷-۱۳۹۶ در گلخانه تحقيقاتي سازمان پارکها و فضای سبز شهرداري قم پژوهش مذكور انجام شد، در مجموع ميزان ۱۵ کيلوگرم از دو نوع بذر بادامي زرند و قزويني از پژوهشکده پسته رفسنجان تهيه گردید و با توجه به تعداد واحدهای آزمایشي مجموعاً ميزان ۱۵۱۲ عدد بذر از دو پايه مورد تيمار جوانه زني قرار گرفت. جهت جلوگيري از شیوع بيماری هاي قارچي از قارچ كش كاپتان ۵۰ درصد پودر قابل حل در آب به ميزان سه در هزار استفاده گردید. بذرها به مدت شش ساعت در آب حاوي قارچ كش قرار گرفتند و بعد از تعويض آب و شستشو، بذرها دوباره در آب فاقد قارچ كش به ميزان ۱۸ ساعت قرار گرفتند. سپس بذرهاي پسته جهت جوانه زني به مدت نه روز در سيني هاي يکبار مصرف ميان پارچه هاي مرطوب متقابل در دماي ۲۵ درجه سلسليوس قرار گرفتند (۱۱). خروج اولين ريشه چهها از بذر پسته در روز چهارم مشاهده گردید استقرار بذرها در سيني هاي کشت به اين صورت بود که پس از قراردادن قطعه ای از پارچه متقابل در کف سيني ها، بذر در حال جوانه زني روی آن قرار گرفت، سپس با قطعه ای از پارچه متقابل مرطوب، روی بذرها به طور كامل پوشانده شد، رطوبت بستر با فرایند مهپاشي مستمر با فاصله سه ساعت يکبار تامين شد ولي اجازه تجمع آب در سيني هاي کشت داده نشد پس از ادامه جوانه زني در روز نهم و رسيدن اندازه اكثربيشه چهها به ميزان دو سانتي متر، بذرهاي جوانه زده با احتياط لازم به بستر کشت (گلدان هاي پلاستيكي پنج ليتری) محتوى خاک لومي شني (۴۰ درصد خاک زراعي، ۴۰ درصد ماسه، ۲۰ درصد کود بادامي پوسيده) در داخل گلخانه انتقال داده شدند. به گونه اي که در هر گلدان ۲ عدد بذر جوانه زده قرار داده شد. پس از گذشت چهار هفته از کاشت در گلدان هاي پلاستيكي و رسيدن به مرحله پنج الى شش برگي، دانهال هاي پسته به بستر ماسه و پرليت با نسبت حجمی ۱:۱ منتقل شدند و تيمار غذايي با محلول ۵۰ درصد هوگلن드 صورت گرفت. ميانگين دماي روز ۲۵ و دماي شب ۱۶ درجه سلسليوس و ميزان رطوبت ۷۰٪ تنظيم شد. پس از گذشت چهار ماه زمانی که دانهال ها به مرحله ۱۲ تا ۱۴ برجي رسيدند تيمارهای سولفات روی و کلريدي سديم اعمال گردید (۱۴). اين آزمایش به صورت فاكتوري (داراي سه فاكتور) در قالب طرح بهطور كامل تصادفي و با سه تكرار انجام شد. فاكتور اول پايه پسته در دو سطح (ارقام بادامي زرند و قزويني)، فاكتور دوم غلظت روی از منبع سولفات روی آبدار ($ZnSO_4 \cdot 7H_2O$) در سه سطح (صفر(شاهد)، يك و پنج ميكرومولار) و فاكتور سوم غلظت کلريدي سديم به عنوان منبع شوري متناسب با ميزان شوري موجود در مناطق پسته کاري کشور در چهار سطح (صفر(شاهد)، پنج، ده و ۱۵ دسيزيمنس بر متر) بود. لازم به ذکر است تيمارهای شوري در محلول غذائي هوگلنڈ طبق جدول ۱ اعمال شد. روش اعمال غلظت هاي سولفات روی در تيمار شاهد دقيقاً معادل فرمول محلول نيم غلظت هوگلنڈ بود و تيمارهای دیگر سولفات روی در سطوح ۱ و ۵ ميكرومولار اعمال گردیدند.

جدول ۱- نوع عناصرها و غلظت آنها در محلول غذایی هوگلنند جهت تغذیه دانهال‌های پسته.

Table 1. Type of elements and their concentration in Hoagland nutrient solution for feeding pistachio seedling.

ترکیب Type of fertilizer	غلظت محلول ذخیره Concentration of storage solution (g / liter)	غلظت نهایی Ultimate concentration (ml of storage solution per liter)
نیترات پتاسیم (Potassium nitrate)	101.1	6
نیترات کلسیم (Calcium nitrate)	236.16	4
مونو آمونیوم فسفات (Mono ammonium phosphate)	115.08	2
سولفات منیزیم (Magnesium Sulphate)	246.49	1
کلرید پتاسیم (Potassium chloride)	3.728	1
اسید بوریک (Boric acid)	1.546	1
سولفات منگنز (Manganese sulfate)	.845	1
سولفات روی (Zinc sulfate)	0.575	1
سولفات مس (Copper sulfate)	0.125	1
مولیبدات (۸/۵٪ مولیبدیت) (Molybdenum)	0.034	1
سکوسترنین آهن (Iron sequestrene)	18.62	1

اندازه گیری ارتفاع دانهال‌ها و وزن تر برگ

در اندازه گیری ویژگی‌های رشدی تمامی دانهال‌ها دارای ارتفاع یکسان و قطر یکسان بودند. و در شروع اعمال تیمارها ارتفاع هر دانهال اندازه گیری شد و در پایان آزمایش طول شاخه اصلی اندازه گیری و از ارتفاع اولیه هر دانهال کسر شد و حاصل آن به عنوان افزایش ارتفاع دانهال در نظر گرفته شد، جهت اندازه گیری وزن تر برگ، ۶ برگ بالغ از هر دانهال به طور جداگانه برداشت شده و سپس با ترازوی دیجیتالی مدل 3000I EK با دقت ۱/۰۰۰ گرم توزین گردید (۱۲).

اندازه گیری کسر مولی کلسیم برگ

کسر مولی کلسیم برگ از تقسیم غلظت کلسیم ریشه بر مجموع غلظت کلسیم، منیزیم، پتاسیم و سدیم ریشه به دست آمد. (۱۲).

اندازه گیری گروههای سولفوهیدریل

برای اندازه گیری غلظت گروههای سولفوهیدریل با استفاده از معرف المان (دی‌تیوبیس نیتروبنزوئیک اسید) ریشه‌های تازه در اتیلن دی‌آمین دی‌تتراسیتیک اسید ۰/۰۲ مولار پودر شده و مقدار نیم میلی‌لیتر از محلول ذکر شده با ۱/۵ میلی‌لیتر بافر تریس ۰/۲ مولار (pH=۸/۲) و ۰/۱ میلی‌لیتر دی‌تیوبیس نیتروبنزوئیک اسید ۰/۰۱ مولار مخلوط گردید. با افزودن ۷/۹ میلی‌لیتر متانول خالص، حجم مخلوط به ۱۰ میلی‌لیتر رسانده شد و بعد از ۱۵ دقیقه مقدار جذب با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر در طول موج ۴۱۲ نانومتر قرائت گردید. غلظت گروههای سولفوهیدریل با استفاده از فرمول زیر محاسبه گردید (۱۷).

$$SH = 5/02 \times \text{abs} \times 53/73/X$$

$$\text{Abs} = \text{جذب نوری}$$

اندازه گيري نسبت پتاسييم به سديم

براي اندازه گيري نسبت پتاسييم به سديم از دستگاه شعله سنج عقربه اي (مدل G405) استفاده گردید. نمودار معادله استاندارد در محدود ۵۰ تا ۱۰۰ ميلی ليتر ماده استاندارد رسم شد و براساس معادله حاصل نسبت پتاسييم به سديم به دست آمد (۱۲).

اندازه گيري نشت يوني روی

حدود دو ماه پس از تغذيه دانهالها با محلول غذائي ۵۰ درصد هوگلندي، يك دانهال از هر تكرار جدا شده و ريشه هاي آن به مدت ۱۵ دقيقه در محلول (سولفات كلسيم نيم ميلى مولار به همراه اسيد بوريك ۰/۰۱ ميلى مولار) قرار داده شد تا محلول غذائي چسبيده به ريشه گياه از آن جدا شود. سپس ريشه ها به خوبی با آب مقطر شسته و به مدت ۴ ساعت در ظروف ۴۰۰ ميلى ليتر حاوي محلول نشت يوني (سولفات كلسيم نيم ميلى مولار به همراه اسيد بوريك ۱/۰۰ ميلى مولار) قرار داده شد. غلظت عنصر روی محلول نشت شده از ريشه گياه با استفاده از دستگاه جذب اتمي (واريان، اسپكترا ۲۲۰) اندازه گيري شد (۱۲).

اندازه گيري فعاليت آزريم كاتالاز

ابتدا نيم گرم از نمونه برگ تازه که با آب مقطر شسته و خشك شده است با پنج ميلى ليتر از محلول استخراج، حاوي ۱/۰ مول فسفات پتاسييم بافر و نيم ميلى مول اتيلن دى آمين تترااسيتيك اسيد، به وسيلي هاون سائيده شد، سپس اين محلول داخل تيوپ هاي ۱/۵ ميلى ليتر ريخته شد و به مدت ۱۵ دقيقه بواسيلي سانترفييوژ يخچال دار با سرعت ۱۵۰۰۰ دور در دقيقه و دماي ۴ درجه سلسيوس جداسازي گردید. مایع شفاف داخل تيوپ که حاوي عصاره آزريمي مورد نظر بود، جهت تعبيين فعاليت آنتي اكسيدانها مورد استفاده قرار گرفت. حجم مخلوط برای اندازه گيري فعاليت کاتالاز سه ميلى ليتر شامل بافر فسفات سديم ۵۰ ميلى مولار و پراكسيديهيدروژن ۱۰ ميلى مولار بود. واكنش با اضافه کردن ۱۰۰ ميكروليتر محلول آزريمي استخراج شده شروع شد و فعاليت آزريم با ناپديد شدن پراكسيديهيدروژن در ۷۰ ثانие در طول موج ۲۴۰ نانومتر توسط دستگاه طيف سنج شيمادزو وال ۶۰ اندازه گيري شد. ضريب خاموشی به کار رفته در اين آزمایش $\frac{۳۹}{۴}$ ميلى مول بر سانتيمتر بود. در نهاييت فعاليت آزريم کاتالاز بر حسب ميلى مولار آب اكسيرنه تجزيه شده در گرم وزن مرتبط در دقيقه بيان گردید (۸).

اندازه گيري فعاليت آزريم آسكوربات پراكسيدار

كل مخلوط به کار رفته برای اندازه گيري فعاليت آسكوربات پراكسيدار، سه ميلى ليتر شامل بافر فسفات سديم ۵۰ ميلى مولار پراكسيديهيدروژن ۱/۰ ميلى مولار، آسكوربات نيم ميلى مولار و ۱/۰ ميلى مولار اتيلن دى آمين تترا اسيتيك اسيد بود. واكنش با اضافه کردن ۱۰۰ ميكروليتر محلول استخراج شده شروع شد و کاهش جذب نور در طول موج ۲۹۰ نانومتر در زمان صفر، ۳۰ و ۷۰ ثانие با دستگاه طيف سنج شيمادزو وال ۶۰ اندازه گيري گردید (۱۶).

تجزيه و تحليل داده ها

در نهاييت تجزيه و تحليل داده ها با استفاده از نرم افزار SAS انجام گرفت و مقاييسه ميانگين صفات مورد بررسى با استفاده از آزمون چند دامنه اي دانکن در سطح ۵ درصد انجام شد و برای رسم نمودارها از نرم افزار اکسل استفاده شد.

نتایج و بحث

ارتفاع دانهال

نتایج نشان داد که اثرات ساده پایه، روی، تنفس کلرید سدیم و همچنین برهمکنش پایه در تنفس کلرید سدیم بر ارتفاع دانهال در سطح احتمال يك درصد معنی دار بود. همچنین برهمکنش روی در تنفس کلرید سدیم در سطح احتمال ۵ درصد معنی دار بود. نتایج مقاييسه ميانگين ها (جدول ۲) نشان داد با افزایش شوری متناسب با غلظت کلرید سدیم، ارتفاع دانهال پسته کاهش می یابد به طوری که شدت تاثير سطح شوری بر ارتفاع دانهال دو پایه ای مورد مطالعه متفاوت بود. در پایه ای قزوینی افزایش شوری تا سطح هدایت الکتریکی ۵ دسی زیمنس بر متر تاثیر معنی داری بر ارتفاع دانهال نداشت در حالی که کاهش معنی دار ارتفاع دانهال پایه ای بدامی زرند در تیمار ۵ دسی زیمنس بر متر در مقاييسه با شاهد مشاهده گردید. تنفس اسمزی حاصل شده در مرحله اول تنفس کلرید سدیم موجب کاهش محتواي آب ياخته ها می شود و طویل شدن آنها را با مشکل روبرو می کند و

حتی پس از ایجاد تعادل اسمزی و تامین فشار اسمزی مجدد یاخته‌ها، گسترش و طویل شدن آنها به کندی صورت می‌گیرد به همین جهت در اثر تنش مذکور کاهش ارتفاع رخ می‌دهد، کاهش ارتفاع گیاه در اثر تنش کلرید سدیم به کم شدن ظرفیت فتوسنتری گیاه نسبت داده شده است. در این شرایط گیاهان برای حفظ آماس یاخته‌ای و تنظیم اسمزی برحی ماده‌های آلی مانند پرولین و مانیتول می‌سازند و به خاطر صرف انرژی زیاد برای تنظیم اسمزی رشد اندام هوایی کاهش می‌یابد (ع۷). نتایج مقایسه میانگین‌ها نشان داد که با کاربرد ۱ میکرومولار روی، در کلیه سطوح سوری، ارتفاع دانهال افزایش یافت اما افزایش سطح روی تا ۵ میکرومولار تاثیر معنی‌داری بر ارتفاع دانهال نداشت. در هر دو پایه قزوینی و بادامی زرند در تمام سطوح روی، با افزایش تنش ارتفاع دانهال کاهش یافت (جدول ۳ و ۴). اختلاف این تاثیر پذیری از روی می‌تواند به جنبه‌های اختلاف ژنتیکی دو پایه مربوط باشد به طوری که پایه‌ی قزوینی توانایی جذب روی و بکارگیری آن در آنزیمه‌های مهار کننده رادیکال آزاد تولید شده در شرایط تنش سوری را دارا بوده در حالیکه پایه‌ی بادامی زرند به میزان کمتری از این توانایی برخوردار بوده است. اثر روی بر تولید هورمون اکسین به اثبات رسیده است. هورمون اکسین باعث افزایش رشد رویشی در گیاه می‌گردد بنابراین روی با تولید هورمون اکسین باعث افزایش رشد رویشی می‌گردد. از طرفی کمبود روی سبب اختلال در فرایندهای یاخته‌ای و در نتیجه، کاهش شدید رشد و نمو گیاه می‌شود (۱۳).

وزن تر برگ

نتایج نشان داد که اثر پایه، روی، تنش کلرید سدیم و برهmekنیش پایه در تنش کلرید سدیم بر وزن تر برگ معنی‌دار شد. با افزایش غلظت کلرید سدیم، وزن تر برگ پسته کاهش یافت اگر چه شدت تاثیر سطح تنش بر وزن تر برگ دو پایه مورد مطالعه متفاوت بود. در پایه‌ی قزوینی افزایش کلرید سدیم تا سطح هدایت الکتریکی ۵ دسی‌زیمنس بر متر تاثیر معنی‌داری بر وزن تر برگ نداشت در حالی که کاهش معنی‌دار وزن تر برگ پایه‌ی بادامی زرند در تیمار ۵ دسی‌زیمنس بر متر در مقایسه با شاهد مشاهده گردید. با افزایش سطح روی از صفر (شاهد) به ۱ و ۵ میکرومولار، وزن تر برگ به طور معنی‌داری در هر دو پایه مورد بررسی افزایش یافت (جدول ۳ و ۴). کاهش قابل ملاحظه وزن تر پسته در شرایط تنش سوری گزارش شده است (۱۴).

کسر مولی کلسیم برگ

نتایج نشان داد در کسرمولی کلسیم برگ، برهmekنیش بین تنش کلرید سدیم، پایه و روی در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار شد. نتایج برهmekنیش پایه و تنش سوری نشان داد که با افزایش سطح سوری، کسر مولی کلسیم در برگ در هر دو پایه کاهش معنی‌داری یافت. به علاوه پایه‌ی قزوینی در تمام سطوح سوری دارای کسر مولی کلسیم بالاتری در مقایسه با پایه‌ی بادامی زرند بود. استفاده از سولفات روی با غلظت‌های ۱ و ۵ میکرومولار سبب افزایش کسرمولی کلسیم برگ در پایه‌ی بادامی زرند در سطح تنش ۱۵ دسی‌زیمنس بر متر شد (جدول ۴). در پایه‌ی قزوینی، تیمار سولفات‌روی ۱ و ۵ میکرومولار در سطح تنش کلرید سدیم ۱۰ دسی‌زیمنس بر متر سبب افزایش کسرمولی کلسیم برگ گردید (جدول ۳). در شرایط سور علیرغم وجود کلسیم در محیط، جذب این عنصر مختلف می‌شود. یکی از دلایل مهم در این خصوص کاهش کسرمولی کلسیم (نسبت کلسیم به مجموع کلسیم، منیزیم، سدیم و پتاسیم) در این شرایط ذکر شده است. بررسی نشت یونی از ریشه و میزان گروههای سولفوهیدریل ریشه در پایه‌ی قزوینی و بادامی زرند نیز این موضوع را تائید نمود. کلسیم نقش بسزایی در تکامل غشاء یاخته‌ی ریشه به عهده دارد و کمبود آن می‌تواند موجب بر هم خوردن وظایف غشاء و نفوذپذیری آن شده و به تبع آن جذب یون‌های سمی سدیم و یا کلر افزایش یافته و در آخر موجب کاهش عملکرد گیاه می‌شود (۱، ۸). روی با حفظ سلامت غشاء یاخته‌ی باعث کاهش جایگزینی سدیم به جای کلسیم می‌شود و باعث ارتقاء کسرمولی کلسیم برگ می‌شود (۲). بعلت کاهش معنی‌دار کسر مولی کلسیم در این شرایط، رشد و جذب سایر عنصرهای مختلف می‌گردد، بررسی نشت یونی از ریشه و میزان گروههای سولفوهیدریل در ریشه دو پایه‌ی قزوینی و بادامی زرند نیز این موضوع را تایید نمود. جانشینی شدن سدیم بجای کلسیم در دیوارهای یاخته‌های ریشه در شرایط سور در پایه‌ی بادامی زرند بیشتر از پایه‌ی قزوینی بود و این موضوع سبب افزایش نشت یونی از یاخته‌های ریشه و نیز جذب مقداری بالاتر سدیم نسبت به پتاسیم، کلسیم و منیزیم شد و لذا نسبت کلسیم به مجموع کاتیون‌ها کاهش معنی‌داری یافت. کلسیم نقش بسزایی در تکامل غشاء یاخته‌ی ریشه به عهده دارد و کمبود آن می‌تواند موجب بر هم خوردن وظایف غشاء و نفوذپذیری آن شده و به تبع آن جذب یون‌های سمی سدیم و یا کلر افزایش یابد و در آخر موجب کاهش عملکرد گیاه شود.

گروه های سولفوهیدریل ریشه

نتایج نشان داد اثر پایه، تنش کلرید سدیم و برهمنکنش پایه و تنش کلرید سدیم بر گروههای سولفوهیدریل ریشه معنی دار شد. نتایج برهمنکنش پایه در تنش کلرید سدیم بر گروههای سولفوهیدریل ریشه نشان داد که با افزایش سطوح کلرید سدیم غلظت گروههای سولفوهیدریل ریشه در هر دو پایه کاهش معنی داری یافت. در عین حال غلظت گروههای سولفوهیدریل ریشه در پایه‌ی قزوینی بیشتر از بدامی زرند بود که نشان می‌دهد پایه‌ی قزوینی کمتر توسط تنش مذکور تحت تاثیر قرار گرفته است. این نتایج با تاثیر تنش اکسیداتیو کلرید سدیم بر شاخص‌های رشد گیاه همخوانی دارد (۱۵) و نشان می‌دهد یکی از دلایل تحمل بیشتر در برابر شوری به بالاتر بودن غلظت این گروهها در ریشه مرتبط باشد. در این میان، غلظت بالاتر گروههای سولفوهیدریل به علت فعالیت بیشتر آنزیم سوپراکسید دسیموموتاز و کاتالاز در ریشه پایه‌های مقاوم‌تر نسبت به پایه‌های حساس‌تر به شوری، بالاتر بوده است. گروههای سولفوهیدریل یکی از اجزاء مهم در توانایی آنتی‌اکسیدانی یاخته‌های گیاه هستند. غالب گروههای سولفوهیدریل غیرپروتئینی در گیاهان یک آنتی‌اکسیدان مهم در یاخته‌های گیاه می‌باشد باعث سمیت‌زدایی گونه‌های اکسیژن واکنشگر می‌گردد (۱۵).

در مطالعه حاضر با افزایش سطوح تنش میزان گروههای سولفوهیدریل ریشه در هر دو پایه، کاهش معنی داری یافت بر اساس گزارشات افزایش شوری باعث کاهش جذب روی شده و کمبود روی باعث کاهش گروههای سولفوهیدریل در ریشه گردیده است. نتایج اثر سطوح مختلف روی، نشان داد که با افزایش سطوح روی، غلظت گروههای سولفوهیدریل ریشه افزایش یافته، هرچندکه از نظر آماری این افزایش معنی دار نبود. مطالعات نشان داده تغذیه روی از طریق افزایش غلظت گروههای سولفوهیدریل در ریشه سبب کاهش نفوذپذیری غشاء ریشه و کاهش پراکسیده شدن چربی حاصل از تنش رادیکال‌های آزاد می‌شود (۱۳).

روی نقش کلیدی در غشاء یاخته‌ای در شرایط تنش را دارد که این نقش عمده‌اً از طریق محافظت از اکسیداسیون گروههای سولفوهیدریل توسط گروههای رادیکال آزاد (مثل سوپراکسید و هیدروکسیل) یا عنصرهای سنگین مثل کادمیوم اعمال می‌شود. تا کنون دو سازوکار برای اثر روی ذکر شده است. گروهی از محققان معتقدند که اثر روی بواسطه جلوگیری از اکسیداسیون گروههای سولفوهیدریل با ایجاد پوشش فیزیکی اطراف این گروهها می‌باشد (۸). روی این ترکیبات را در برابر خسارت‌های ناشی از اکسایش محافظت می‌کند. هنگامی که اجزاء ساختمانی غشاء یاخته‌ای گیاهان دچار کمبود روی اکسید می‌شوند ساختار غشاء یاخته‌ای خسارت دیده و ترشح یون‌ها از یاخته‌های ریشه افزایش می‌یابد (۱۳).

جدول ۲- مقایسه میانگین‌ها در بررسی ویژگی‌های مورفولوژیکی، فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی پایه‌ی قزوینی پسته تحت تاثیر روی و تنش کلرید سدیم.

Table 2. Comparison of means of physiological, biochemical and growth characteristics of pistachio Qazvini Rootstock under the influence of Zinc and Sodium Chloride Stress.

کلرید سدیم NaCl	کلرید سدیم ZnSO ₄ leve	سولفات روی Ascorbate peroxidase	فعالیت آسکوربات پراکسیداز	فعالیت کاتالاز Catalase enzyme activity	نشت یونی روی ریشه (u ggr ⁻¹ 4h ⁻¹) Zinc ion leakage root	نسبت پتابسیم به سدیم ریشه K/Na Root ratio	گروه‌های سولفوهیدریل (u ggr ⁻¹ Dw) Sulfidryl groups	کسر مولی کلسیم برگ (%) Fraction of molar calcium of the root	ارتفاع دانهال (cm) Fresh leaf weight (g.plant ⁻¹)	ارتفاع دانهال (cm) Seedlings height
			فعالیت آسکوربات پراکسیداز	فعالیت کاتالاز Catalase enzyme activity	نشت یونی روی ریشه (u ggr ⁻¹ 4h ⁻¹) Zinc ion leakage root	نسبت پتابسیم به سدیم ریشه K/Na Root ratio	گروه‌های سولفوهیدریل (u ggr ⁻¹ Dw) Sulfidryl groups	کسر مولی کلسیم برگ (%) Fraction of molar calcium of the root	ارتفاع دانهال (cm) Fresh leaf weight (g.plant ⁻¹)	ارتفاع دانهال (cm) Seedlings height
	Control	0.125 ^b	0.038 ^e	4.63 ^d	0.797 ^d	190.67 ^c	0.526 ^a	7.38 ^d	11.19 ^b	
	(Zn 1uM)	0.12 ^c	0.049 ^c	4.60 ^d	0.85 ^c	191.83 ^b	0.525 ^a	8.09 ^c	12.45 ^a	
	(Zn 5uM)	0.122 ^{bc}	0.059 ^a	4.61 ^d	1.409 ^a	193.00 ^a	0.530 ^a	9.53 ^a	11.28 ^b	
Control	45.79 ^a	0.040 ^c	3.99 ^g	1.330 ^a	210.67 ^a	0.648 ^a	10.16 ^a	15.57 ^a		
NaCl 5(dS/m)	40.56 ^b	0.040 ^c	4.47 ^{f,g}	1.331 ^a	192.56 ^b	0.606 ^b	9.99 ^b	15.38 ^b		
NaCl 10(dS/m)	37.67 ^c	0.050 ^b	4.76 ^{e,f}	0.891 ^c	185.00 ^c	0.506 ^d	8.00 ^e	8.29 ^e		
NaCl 15(dS/m)	36.68 ^c	0.064 ^a	5.24 ^e	0.522 ^d	179.11 ^d	0.349 ^e	5.20 ^g	7.33 ^f		
Control	Control	0.09 ^g	0.030 ^f	4.00 ^k	1.01 ^{ef}	208.67 ^c	0.647 ^a	9.00 ^g	14.80 ^d	
NaCl 5(dS/m)	Control	0.11 ^f	0.030 ^f	4.57 ^{j,k}	0.913 ^{efg}	191.33 ^e	0.607 ^b	9.00 ^g	14.97 ^d	
NaCl 10(dS/m)	Control	0.13 ^b	0.040 ^e	4.73 ^{j,k}	0.77 ^{gh}	184.33 ^g	0.5 ^{ef}	7.47 ^j	8.00 ^h	
NaCl 15(dS/m)	Control	0.17 ^e	0.050 ^d	5.23 ⁱ	0.493 ^{ij}	178.33 ⁱ	0.350 ^b	4.07 ^p	7.00 ^j	
control	(Zn 1uM)	0.08 ^f	0.040 ^e	4.00 ^k	1.107 ^{de}	211.00 ^b	0.650 ^a	9.33 ^f	16.97 ^a	
NaCl 5(dS/m)	(Zn 1uM)	0.11 ^b	0.040 ^e	4.33 ^{j,k}	1 ^{efg}	192.67 ^d	0.600 ^b	9.50 ^e	15.93 ^b	
NaCl 10(dS/m)	(Zn 1uM)	0.13 ^f	0.050 ^d	4.80 ^{j,k}	0.803 ^{fg}	184.67 ^g	0.500 ^f	8.07 ⁱ	8.90 ^g	
NaCl 15(dS/m)	(Zn 1uM)	0.16 ^e	0.067 ^b	5.27 ^j	0.49 ^{fg}	179.00 ^{hi}	0.350 ^g	5.47 ⁿ	8.00 ^h	
control	(Zn 5uM)	0.09 ^g	0.050 ^d	3.97 ^k	1.873 ^b	212.33 ^a	0.647 ^a	12.13 ^a	14.93 ^d	
NaCl 5(dS/m)	(Zn 5uM)	0.11 ^f	0.050 ^d	4.50 ^{j,k}	2.08 ^a	193.67 ^d	0.610 ^b	11.47 ^b	15.23 ^c	
NaCl 10(dS/m)	(Zn 5uM)	0.123 ^e	0.060 ^c	4.73 ^{j,k}	1.1d ^e	186.00 ^f	0.517 ^{de}	8.47 ^h	7.97 ^h	
NaCl 15(dS/m)	(Zn5uM)	0.163 ^{bc}	0.077 ^a	5.23 ^j	0.583 ^{hi}	180.00 ^h	0.347 ^g	6.07 ^m	7.00 ^j	

In each column, the means with the same letters indicate no significance at the 5% probability level of the Duncan multi-domain test.

در هر ستون، میانگین‌ها با حروف‌های مشترک نشان دهنده عدم معنی‌داری در سطح احتمال ۵ درصد آزمون چند دامنه‌ای دانکن می‌باشد.

جدول -۳- مقایسه میانگین‌ها در بررسی ویژگی‌های مورفولوژیکی، فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی پایه بادامی زرند پسته تحت تاثیر روحی و تنفس کلرید سدیم.

Table 3. Comparison of means of physiological, biochemical and growth characteristics of Zarand Pastah almond cultivars under the influence of zinc and sodium chloride stress.

سطح کلرید سدیم NaCl Level	سطح روحی Zn level	فعالیت آسکوربین پراکسیداز Ascorbate peroxidase	فعالیت آنزیم کاتالاز برگ Catalase enzyme activity	نشست یونی روحی از ریشه (u ggr ⁻¹ 4h ⁻¹) Zinc ion leakage from root	نسبت پتاسیم به سدیم ریشه K/Na Root ratio	گروههای سولفیدریل (u ggr ⁻¹ Dw) Sulfhydryl groups	کسر مولی کلسیم برگ (%) Fraction of molar calcium of the root	وزن تر برگ (g.plant ⁻¹) Fresh leaf weight	ارتفاع دانهال (cm) Seedlings height
control (Zn 1uM)	control	0.135 ^a	0.038 ^e	16.43 ^b	0.734 ^f	112.17 ^f	0.438 ^c	6.52 ^f	9.7 ^d
	(Zn 1uM)	0.135 ^a	0.048 ^d	13.60 ^c	0.72 ^e	113.42 ^e	0.447 ^b	7.25 ^e	10.7 ^c
	(Zn 5uM)	0.135 ^a	0.057 ^b	17.31 ^a	1.077 ^b	114.42 ^d	0.447 ^b	8.35 ^b	8.33 ^e
control	control	0.067 ^f	0.037 ^d	11.93 ^d	1.352 ^a	135.00 ^e	0.608 ^b	9.48 ^c	14.27 ^c
NaCl 5(dS/m)	control	0.11 ^e	0.039 ^{cd}	13.10 ^c	1.041 ^b	126.00 ^f	0.533 ^c	9.19 ^d	11.48 ^d
NaCl 10(dS/m)	control	0.15 ^c	0.049 ^b	15.54 ^b	0.543 ^d	96.67 ^g	0.349 ^e	6.93 ^f	7.34 ^f
NaCl 15(dS/m)	control	0.19 ^a	0.066 ^a	22.53 ^a	0.438 ^d	95.67 ^h	0.287 ^f	3.89 ^h	5.32 ^g
control	control	0.09 ^g	0.030 ^f	10.97 ^h	1.387 ^c	134.33 ^k	0.607 ^b	8.43 ^h	14.067 ^e
NaCl 5(dS/m)	control	0.11 ^f	0.030 ^f	14.00 ^e	1 ^{efg}	124.67 ^m	0.543 ^c	8.07 ⁱ	13.00 ^f
NaCl 10(dS/m)	control	0.15 ^d	0.040 ^e	16.97 ^c	0.363 ^{jk}	94.67 ^p	0.350 ^g	6.43 ^l	7.033 ^j
NaCl 15(dS/m)	control	0.19 ^a	0.050 ^d	23.77 ^a	0.187 ^k	95.00 ^p	0.250 ⁱ	3.13 ^q	5.00 ^l
control	(Zn 1uM)	0.09 ^g	0.040 ^e	9.33 ⁱ	1.297 ^{cd}	135.0 ^{jk}	0.600 ^b	9.00 ^g	14.83 ^d
NaCl 5(dS/m)	(Zn 1uM)	0.11 ^f	0.037 ^e	12.00 ^g	1.04 ^e	126.33 ^l	0.537 ^c	9.03 ^g	14.00 ^e
NaCl 10(dS/m)	(Zn 1uM)	0.15 ^d	0.047 ^d	12.73 ^{fg}	0.357 ^{jk}	96.67 ^o	0.347 ^g	6.97 ^k	8.00 ^h
NaCl 15(dS/m)	(Zn 1uM)	0.19 ^a	0.070 ^b	20.33 ^b	0.187 ^k	95.67 ^{op}	0.307 ^h	4.00 ^p	5.97 ^k
control	(Zn 5uM)	0.08 ^h	0.040 ^e	15.50 ^d	1.373 ^c	135.67 ^j	0.617 ^b	11.00 ^c	13.90 ^e
NaCl 5(dS/m)	(Zn 5uM)	0.11 ^f	0.050 ^d	13.30 ^{ef}	1.083 ^{de}	127.00 ^l	0.520 ^c	10.47 ^d	7.43 ⁱ
NaCl 10(dS/m)	(Zn 5uM)	0.15 ^d	0.060 ^c	16.93 ^c	0.91 ^{efg}	98.67 ⁿ	0.350 ^g	7.40 ^j	7.00 ^j
NaCl 15(dS/m)	(Zn 5uM)	0.19 ^a	0.077 ^a	23.50 ^a	0.94 ^{efg}	96.33 ^o	0.303 ^h	4.53 ^o	5.00 ^l

In each column, the means with the same letters indicate no significance at the 5% probability level of the Duncan multi-domain test.

در هر ستون، میانگین با حروف‌های مشترک نشان دهنده عدم معنی‌داری در سطح احتمال ۵ درصد آزمون چند دامنه‌ای دانکن می‌باشد.

نسبت پتاسیم به سدیم ریشه

نتایج نشان داد برهمنکنش سه گانه تنش کلرید سدیم در پایه در روی بر نسبت K/Na در ریشه در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار شد. نتایج نشان داد که در سطح شوری ۵ دسی‌زیمنس بر متر با کاربرد ۵ میکرومولار سولفات‌روی، نسبت K/Na ریشه پایه‌ی قزوینی در تیمار بدون کاربرد سولفات‌روی افزایش یافت، اما با کاربرد سولفات‌روی در تیمارهای ده و ۱۵ دسی‌زیمنس بر متر این نسبت افزایش معنی‌داری نشان نداد. به بیانی دیگر نتایج مقایسه میانگین برهمنکنش سه گانه پایه در سولفات‌روی در تنش کلرید سدیم نشان داد که استفاده از سولفات‌روی در سطح پایین شوری اثر معنی‌دار و مثبتی بر نسبت K/Na ریشه پایه‌ی قزوینی داشت. با افزایش سطح شوری در هر دو پایه‌ی قزوینی و بادامی‌زرند نسبت K/N ریشه کاهش معنی‌داری یافت. تاثیر روی در افزایش تحمل به تنش کلرید سدیم به اثبات رسیده است (۱۹). طبق نتایج به دست آمده از پژوهش اثر تنش کلرید سدیم بر روی ارقام مختلف زیتون، با افزایش سطوح تنش شوری، نسبت پتاسیم به سدیم ریشه کاهش معنی‌داری یافته است (۱۵). نتایج استفاده از روی در تنش کلرید سدیم در فلفل نشان می‌دهد که افزایش غلظت روی از ۲ تا ۱۰ میلی‌گرم در کیلوگرم خاک با کاهش غلظت سدیم و افزایش غلظت پتاسیم نسبت شاسخاره را افزایش داد. عنصر روی با تحت تاثیر قرار دادن سلامت ساختمانی و کنترل نفوذپذیری غشاء‌های یاخته ریشه باعث افزایش تحمل به تنش کلرید سدیم می‌شود و تغذیه کافی روی، جذب یون سدیم توسط ریشه‌ها در شرایط اثرات تنش را کاهش می‌دهد (۲). در پژوهش حاضر با افزایش سطوح تیمار سولفات‌روی، نسبت K/Na در ریشه افزایش یافت. از این رو به نظر می‌رسد بسته به مقاومت گیاهان به کلرید سدیم تاثیرپذیری آنها از بکارگیری سولفات‌روی و سایر عنصرهای کم مصرف متفاوت است. بر اساس برخی گزارش‌ها، توانایی گیاه در جذب بالاتر پتاسیم نسبت به سدیم می‌تواند ظرفیت آنرا در مقابله با غلظت بالای سدیم افزایش دهد بنابراین پایه‌ای که بتواند پتاسیم بیشتری جذب کند به شرایط تنش کلرید سدیم متحمل‌تر خواهد بود.

نشت یون روی

نتایج نشان داد که برهمنکنش سه گانه پایه در روی در تنش کلرید سدیم بر نشت یون روی معنی‌دار بود. نتایج این برهمنکنش سه گانه (شکل ۱) نشان داد که کاربرد سولفات‌روی در پایه‌ی قزوینی اثر معنی‌داری بر نشت روی از ریشه نداشت ولی در پایه‌ی بادامی‌زرند کاهش معنی‌دار نشت روی با کاربرد سولفات‌روی تا سطح یک میکرومولار تا ۱۳/۶ درصد مشاهده شد. این نتایج بر نقش روی در حفاظت از سلامت و یکپارچگی دیواره یاخته‌های گیاهی تاکید داشته و بر این موضوع اشاره دارد که وجود غلظت کافی روی برای حفاظت یاخته‌ها در برابر صدمات اکسیداتیوی القا شده توسط کلرید سدیم ضرورت دارد (۸). همچنین در تمام سطوح روی، میزان نشت یون روی در پایه‌ی بادامی‌زرند نسبت به پایه‌ی قزوینی بیشتر بود. نتایج برهمنکنش پایه در شوری بر نشت یون روی (شکل ۱) نشان داد که با افزایش سطح تنش در هر دو پایه، نشت یون روی ریشه هر دو پایه افزایش یافت، البته این افزایش‌تنش، در پایه‌ی قزوینی با شدت بسیار کمتری نسبت به پایه‌ی بادامی‌زرند صورت گرفت. لازم به ذکر است در تمام سطوح تنش کلرید سدیم، نشت یونی روی در پایه‌ی بادامی‌زرند بالاتر از پایه‌ی قزوینی بود که نشان می‌دهد غشاء یاخته‌ی پایه‌ی بادامی‌زرند نسبت به پایه‌ی قزوینی بیشتر تحت تاثیر اثرات مخرب اکسیداتیوی قرار گرفته است. در شرایطی که این نفوذپذیری افزایش یابد نشانگر وجود اختلال در غشاء یاخته‌ی ریشه می‌باشد لذا پایه‌ی بادامی‌زرند در مقایسه با پایه‌ی قزوینی از صدمات ناشی از رادیکال‌های آزاد بیشتر متأثر شده است.

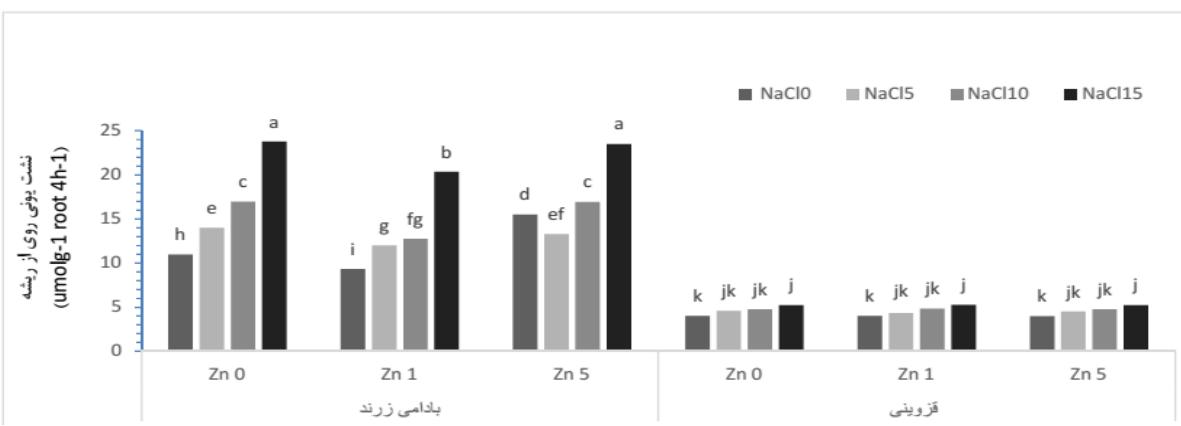

Fig 1. The interaction of zinc sulfate treatment on NaCl stress (dS/m) in pistachio rootstocks, Ionic leakage from the root, columns with the same letters do not differ significantly at the 5% level of the Duncan test.

شکل ۱- برهمکنش سه گانه تیمار سولفات روى در تنش کلرید سدیم (دسى زیمنس بر متر) در پایه‌های پسته، میزان نشت یونی روى از ریشه، ستون‌های حرف‌های یکسان اختلاف معنی‌داری در سطح ۵٪ آرمون دانکن ندارند.

فعالیت آنزیم کاتالاز برگ

نتایج نشان داد که برهمکنش سه گانه تنش کلرید سدیم در پایه در روی بر فعالیت آنزیم کاتالاز در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار بود. این نتایج نشان داد که با افزایش سطح سولفات‌روی، فعالیت آنزیم کاتالاز به طور معنی‌داری افزایش یافت، ضمناً نتایج اثر سطوح مختلف تنش کلرید سدیم بر فعالیت کاتالاز نشان داد که با افزایش سطح کلرید سدیم، فعالیت آنزیم کاتالاز به طور معنی‌داری افزایش یافت. یکی از مکانیسم‌هایی که تحمل به نمک را تحت تاثیر قرار می‌دهد افزایش ظرفیت دفاعی آنتی‌اکسیدانی گیاهان است (۹۰۸). از جمله ظرفیت‌های دفاعی آنتی‌اکسیدانی، افزایش گروه‌های سولفوهیدریل بعلاوه فعالیت بالاتر آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی مثل کاتالاز می‌باشد. فعالیت آنزیم کاتالاز برای دفاع یاخته‌ی در برابر تنفس نوری القاء شده توسط تنش شوری در پراکسی‌زوم‌های برگ بحرانی می‌باشد (۵). پراکسید هیدروژن توسط آنزیم کاتالاز به اکسیژن و آب تبدیل می‌شود که در پروکسی‌زوم‌های تقریباً همه یاخته‌های هوایی، گلیکوپروتئینها و به مقدار کمتری در میتوکندری وجود دارد (۱۰). میزان فعالیت آنزیم‌های کاتالاز در سطوح بالای شوری در نهال‌های پسته تیمار شده با روی، نسبت به عدم مصرف روی بالاتر بود. با توجه به شکل ۲ برهمکنش بین تیمارهای کلرید سدیم، پایه و سولفات‌روی، مشخص شد که فعالیت آنزیم کاتالاز در دو پایه در تیمار شاهد تفاوت معنی‌داری نداشت اما با افزایش سطوح کلرید سدیم فعالیت آنزیم کاتالاز در پایه قزوینی بیشتر از پایه‌ی بادامی زرند بود.

فعالیت آنزیم آسکوربات‌پراکسیداز برگ

نتایج نشان داد که اثر پایه، شوری و برهمکنش پایه و شوری بر فعالیت آنزیم آسکوربات‌پراکسیداز معنی‌دار بود. نبا افزایش تنش شوری فعالیت آنزیم آسکوربات‌پراکسیداز برگ افزایش معنی‌داری نشان داد. اما این روند افزایش در پایه‌ی بادامی زرند بیشتر از قزوینی بود. نتایج پژوهش حاضر با نتایج پژوهش در میزان فعالیت آنزیم آسکوربات‌پراکسیداز برگ در درختان زیتون در دو رقم فرانتویو و کنسروالیا در شرایط تنش شوری تطابق داشت، به گونه‌ای که با افزایش سطح تنش شوری فعالیت آنزیم آسکوربات‌پراکسیداز افزایش معنی‌داری یافت (۱۵). لازم به توضیح است که در پژوهش حاضر در تیمارهای شاهد و سطح شوری ۵ دسى زیمنس بر متر تفاوت معنی‌داری بین دو پایه در میزان فعالیت آنزیم مورد مطالعه مشاهده نشد.

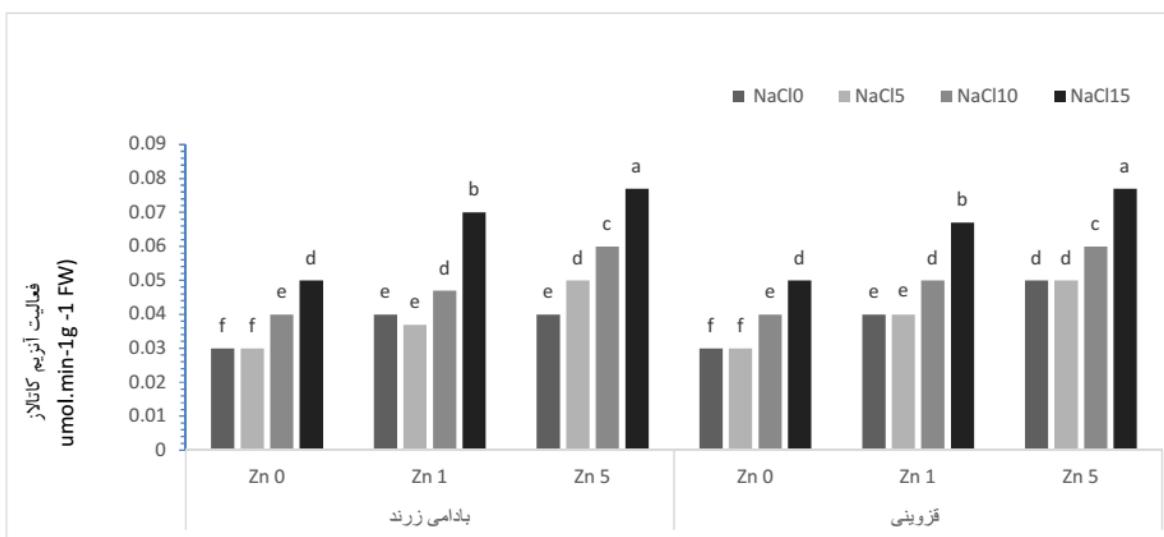

Fig 2. The interaction of zinc sulfate treatment on NaCl stress (dS/m) in pistachio rootstocks, Level of catalase enzyme activity, columns with the same letters do not differ significantly at the 5% level of the Duncan test.

شکل ۲- برهمکنش سه‌گانه تیمار سولفات‌روی در تنش کلرید سدیم (دسی زیمنس بر متر) در پایه‌های پسته، میزان فعالیت آنزیم کاتالاز برگ، ستون‌های حرف‌های یکسان اختلاف معنی‌داری در سطح ۵٪ آزمون دانکن ندارند.

نتیجه‌گیری

بررسی ویژگی‌های مورفولوژیکی، فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی دو پایه‌ی پسته تحت تنش کلرید سدیم و عنصر روی نشان داد با افزایش غلظت کلرید سدیم ویژگی‌های رشدی کاهش می‌یابد و میزان نشت یونی روی و فعالیت آنزیم کاتالاز و آسکوربات پراکسیداز افزایش و نسبت K/N ریشه هر دو پایه کاهش معنی‌داری نشان داد با مدیریت تغذیه ریشه دانه‌های پسته با سولفات‌روی در غلظت‌های متفاوت، ویژگی‌های رشدی بهبود یافته و برخی شاخص‌های بیوشیمیایی مانند کسر مولی کلسیم در برگ و غلظت گروه‌های سولفوهیدریل در ریشه ارتقاء یافته است. استفاده از سولفات‌روی در سطوح پایین شوری اثر معنی‌دار و مثبتی بر نسبت K/Na ریشه پایه‌ی قزوینی داشت. و منجر به کاهش نشت یونی روی گردید. نتایج نشان می‌دهد تغذیه ریشه دانه‌های با روی اثر مثبتی در افزایش مقاومت گیاه و مهار بهتر رادیکال‌های آزاد تولید شده در شرایط تنش شوری ناشی از کلرید سدیم دارد. در ادامه مشخص شد بین دو پایه‌ی پسته معمول در کشور از لحاظ مقاومت به تنش کلرید سدیم اختلاف معنی‌داری وجود دارد چراکه بین بافت ریشه پایه‌ی قزوینی در مقایسه با پایه‌ی بادامی زرند، غلظت گروه‌های سولفوهیدریل بیشتر، نسبت K/N ریشه بالاتر و نشت یونی روی کمتری دارد، بر همین اساس پایه‌ی قزوینی در مقایسه با پایه‌ی بادامی زرند در برابر تنش اکسیداتیو ناشی از کلرید سدیم متحمل‌تر بوده و به عنوان پایه‌ی مقاوم پسته در اراضی شور کشور توصیه می‌گردد.

سپاسگزاری

بدینوسیله از جناب آقای دکتر علی تاج‌آبادی پور عضو محترم هیأت علمی موسسه تحقیقات پسته کشور و جناب آقای مهندس احمد استواری که در اجرای این پژوهش صمیمانه همکاری نمودند تشکر و قدردانی می‌گردد.

References

1. Abou, E. and EA. Nour. 2002. Growth and nutrient contents response of maize to foliar nutrition with micronutrients under irrigation with saline water. *J. Biol.* 22(2):92-97 (In Persian).
2. Aktas, H., Abak, K., Ozturk, L. and I. Cakmak. 2006. The effect of zinc on growth, and shoot concentrations of sodium and potassium in pepper plants under salinity stress. *Turk. J. Agr. For.* 30: 407-412
3. Asadolahi, Z. and V. Mozafari. 2012. The effect of salinity on the growth and chemical composition of pistachio seedlings in perlite culture medium. *J. Greenh. Cult. Sci. Technol.* 12 (3):13-27 (In Persian).

منابع

4. Banakar, M., Rahimian, Gh. Ranjbar W. and Sh. Tafti. 2014. The effect of irrigation with saline water on shoots and seedlings of five pistachio cultivars in Yazd province. *J. Water Res. Agr.* 28 (2): 351-341 (In Persian).
- 5- Breusegem, F.V., Vranova, E., Dat, J.F. and D. Inze. 2001. The role of active oxygen species in plant signal transduction. *Plant Sci.* 161:405-414.
6. Bohnert, H.J., Nelson, D.E. and R.G. Jensen. 1995. Adaptation to environmental stresses. *J. Plant Cell.* 7(7): 1099-1111.
- 7- Cakmak, I. and H. Marschner. 1988. Enhanced superoxide radical production in roots of zinc deficient plants. *J. Exp. Bot.* 39: 1449-1460
8. Cakmak, I. 2000. Possible roles of zinc in protecting plant cells from damage by reactive oxygen species. *New Phytol.* 146(2): 185-205.
9. Curtin, D., H. Steppuhn and F. Selles. 1993. Plant responses to sulfat and chloride salinity: growth and ionic relations *Soil Science J. Soil Sci.* 57(2):1304-1310.
10. Del Rio, L.A., Corpas, F.J., Sandalio, L.M., Palma, J.M., Gomez, M. and J.B. Barroso. 2002. Reactive oxygen species, antioxidant systems and nitric oxide in peroxisomes. *J. Exp. Bot.* 53:1255-1272.
11. Hokmabadi, H., Arzani, K. and R. Greerson. 2005. Effects of salinity stress on carbon isotope growth and discrimination indices in three pistachio stands. *J. Agr. Sci. Natu. Res.* 12 (2): 54-44 (In Persian).
12. Imami, A. 1996. Plant Decomposition Methods (Vol. I). Technical Journal No. 982. Soil and Water Research Institute. Tehran. Iran. 128 p. In Persian.
13. Khoshgoftatmanesh, A. 2007. Basics of plant nutrition. Isfahan University of Technology Publications .462 p. (In Persian).
14. Mohammadi, Kh.M., A. Ebadi, M. Askari, M. Fattahi Moghaddam and H. Hokmabadi. 1398. Evaluation of biochemical traits in some pistachio rootstocks under salinity stress. *J. Agr.* 21 (21): 336-323.
15. Naini, M.R., Asnaashari, M. and A. Khoshgoftarmanesh. 1394. The effect of zinc on some biochemical, physiological and growth characteristics of two olive cultivars under salinity stress, Ph.D. Thesis in Physiology and Fruit Modification, Bu Ali Sina University of Hamadan, Hamadan. 180 p. (In Persian).
16. Nakano, Y. and K. Asada. 1981. Hydrogen Peroxide is Scavenged by Ascorbate Peroxidase in Spinach Chloroplasts. *Plant Physiol.* 22(2): 867-880.
17. Sedlak, J. and R.H. Lindsay. 1968. Estimation of Total Protein Bound and Nonprotein Sulphydryl Groups in Tissue with Ellman's Reagent. *J. Anal. Biochem.* 25(2): 1192-1205.
18. Statistics of Jahad Keshavarzi. 2018. Ministry of Jahad Agriculture, Volume III. Part I, 186 p. In Persian.
19. Verma, T.S. and H.U. Neue. 1984. Effect of soil salinity level and Zinc application on growth yield and nutrient composition of rice. *J. Plant Soil.* 82:3-14.

Effect of Zinc Sulfate and Sodium Chloride Stress on Two Rootstock of Qazvini Pistachio and Badami Zarand in Greenhouse Conditions

H. Sharifzadegan*, **M. Gholami**, **M. R. Naeini¹**

In order to study the characteristics of two cultivars of pistachio rootstocks, Zarand and Qazvini, under the influence of zinc and sodium chloride stress, a factorial experiment was conducted in the form of a completely random design with three replications in the research green house of Qom municipality during the years 2017-2018. With three repetitions in Qom. The root system of the seeds was fed a 50% solution of Hogland. The seedlings were exposed to four salinity levels of zero (control), 5, 10 and 15 dS/m, and three zinc levels from sulfate source ($ZnSO_4 \cdot 7H_2O$) including zero (control), 1 and 5 uM. The results showed that salinity treatment of 15dS.m reduced seedling height, wet weight of leaves, calcium molar fraction and sulfhydryl groups. By increasing the stress level of sodium chloride, decrease in potassium to sodium ratio however, ion leakage, ascorbate peroxidase and catalase activity increased. 5uM treatment of zinc sulfate increases wet leaf weight, seedling height, and low molecular weight calcium concentration of sulfhydryl groups in the root and ion leakage reduction occurred. The results showed that the root tissue of Qazvini compared to Badami zarand the concentration of sulfhydryl groups and the ratio of potassium to sodium are higher and there is less ion leakage. Accordingly, the Qazvini rootstock is more resistant to oxidative stress sodium chloride.

Keywords: Seedlings, ion leakage, sulfhydryl groups.

1. Former Ph.D. Student, Professor of Horticultural Sciences, Department of Horticulture, Faculty of Agriculture, Bu-Ali Sina University, Hamedan and Assistant Professor, Faculty Member of Qom Agricultural and Natural Resources Research Center, Qom, Iran, respectively.

* Corresponding author, Email: (sharifzadegan82@gmail.com).